

det endnu mere vanskeligt at komme fra Havnen ind til Jernbanen, naar man ikke faar et Spor lagt igjennem Byen. De 5,000 Rb. vil jeg anse for at være tilstrækkelige til at forbedre Broen, saa at man faar en solidere Bro end den Træbro, som den høitærede Minister har indrømmet Entreprenuren Lilladelse til at flaa i Stedet for den oprindelig paatænkte Jernbanebro, idet Pengemidlerne ellers ikke vilde flaa til. Jeg vil nu bede den ærede Formand om, at der først maa blive stemt over Vædringsforslaget; thi jeg tør naturligvis ikke vove at opfordre de ærede Medlemmer til at forkaste Vædringsforslaget, hvorved jeg altsaa kunde risikere, at Vædringsforslaget heller ikke blev vedtaget.

Formanden: Jeg vil strax bemærke, at jeg ser mig ikke i Stand til at efterkomme det ærede Medlems Anmodning; thi som det ærede Medlem vil have lagt Mærke til, er der ikke to Vædringsforslag, men et Vædringsforslag og et Underædringsforslag, der foreligge, og som Følge deraf er det nødvendigt, at Underædringsforslaget afstemmes først.

J. Kruse: Jeg beder den ærede Formand undskyldte. — Jeg vil altsaa indskrænke mig til at anbefale det Forslag, der er stillet, og saa overlade til de ærede Medlemmer at stemme saaledes, som de finde for godt. At jeg imidlertid ikke blot har andraget hos Udvalget om at stille dette Forslag, men tillige om at stille et Forslag, der gik ud paa at faae Banelinien forandret, er Noget, som er Udvalget bekendt; men den ærede Ordfører har nu udtalt, at Udvalget fandt ikke Anledning til at gjøre det, og jeg kunde ikke vente, at det skulde ske imod den høitærede Ministers Villie. Jeg tænkte imidlertid, at den høitærede Minister nu var kommen til bedre Erkjendelse, uagtet han ikke har været synderlig tilbøielig til at tage imod mine velmente og gode Raad, men har kaldt dem Overhæng og Plageri, uagtet det var funde, sande og uforsalfkede Raad, jeg gav ham. Jeg takker det ærede Udvalg, som helt igjennem, angaaende denne Sag, har viist den Smødekommenshed mod Ribe, som selve den ærede Minister ikke har viist; men jeg har dog det Haab, at den høitærede Minister nok skal komme til Erkjendelse af, at det, som Ministeren kalder Overhæng og Plageri, ikke har været uden Grund. Det kan lige saa godt siges, at jeg har overhængt Udvalget og ikke forsømt at udvirke hos det, hvad jeg kunde, saa jeg tror, at Udvalget vil kunne give mig den samme Attest, som den høitærede Minister gav mig forleden. Jeg skal imidlertid nu kun tilsøje, at naar den høitærede Minister ikke vil lade sig bevæge til at forandre den tagne Beslutning, saa vil jeg blot sige, at uagtet jeg ikke føler noget Samvittighedsnag og heller ikke mine personlige Interesser berøres af den hele Sag, saa maa jeg dog

dybt beklage, at det, der saalænge med Længsel har været imødeset, og som kunde have været til almindelig Gaavn og Glæde og til Ære for Staten, vil nu, paa Grund af det forkerte Valg, vel kunne blive til større Fordel for Enkelte og til Gaavn for Nogle, men til Sorg for Mange, til Glæde for Faa, til Ære for Færre og allermindst til Ære for Staten.

Indenrigsministeren: Jeg skal følge den Bei, som baade den ærede Ordfører og den ærede Formand for Finantsudvalget (Bojsen) har angivet, og altsaa ikke komme dybt ind paa det hele Spørgsmaal; men det maa dog være mig tilladt at gjøre nogle faa Bemærkninger i Anledning af, hvad der blev udtalt af den ærede Ordfører, og som vandt en vis Tilslutning gjennem „Sør“ fra forskjellige ærede Medlemmer. Jeg vil først sige til det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (S. Kruse), at jeg for mit Vedkommende ikke fortryder at have valgt den Linte, jeg har valgt. Det var og er endnu min Overbevisning, at Ribe en Gang vil komme til at takke mig, fordi jeg ikke lod mig overrende af en Storm, som er bleven sat i Bevægelse fra en Del af Ribe By's Indvaanere. Jeg er for mit Vedkommende fuldstændig overbevist om, at der aldrig nogensinde er viist et Jernbaneanlæg den Smødekommenshed og den Opmærksomhed, som der i dette Tilfælde er viist fra Indenrigsministerens Side lige over for Ribe By. Jeg holder mig overbevist om, at jeg saa loyalt, som det har staaet i min Magt har efterkommet den Hensigt, som det ærede Finantsudvalg forrige Aar gjorde ved denne Sags Behandling. Jeg har ladet Sagen undersøge; jeg har ladet den staa i Bero, indtil den laa fuldstændig oplæret for mig, og indtil der ikke for mig var den fjerneste Tvivl om, at den østlige Linte burde vælges som den, der baade i Nutiden og i alt Fald i Fremtiden var den, der burde vælges for Banen ved Ribe. Jeg veed vel, at det ærede Medlem fra Ribe (S. Kruse) saa vel som Mangfoldige i denne By have en anden Mening, og jeg har ogsaa gjort, hvad der stod i min Magt, for at imødekomme deres Ønsker. Jeg har flyttet Banegaarden der hen, hvor de ønskede den; jeg er gaaet i Bøjet for at skaffe dem den Bro, den Forbindelse til Ribe Lory, som de ønskede, kort sagt, jeg veed Intet at bebrejde mig i den Henseende, idet jeg har forsøgt Alt, for at gjøre Ribe tilpas. Trods al den Kval, som Ribe By har forvoldt mig, vægrer jeg mig dog ikke ved at sige, at jeg nu er ligesaa velvillig stemt overfor denne By som nogensinde før, og er der nogen Minister, som Ribe By har noget at takke for, er det den nuværende Minister, som flere Gange har søgt Rigsdagens Medvirkning for at komme Ribe til Gode. Naar det er blevet sagt, at der er en Misforstaaelse til Stede med Hensyn til de Offre, som Ribe By har erklæret sig villig